

Merelbeke, 29 september 2016

Beste collega's,

In 2010 werd ik als raadslid van de NGROD verkozen. Zes jaar later, waarvan de laatste drie als voorzitter, zit mijn mandaat erop en is het tijd om de fakkel door te geven. Ik doe dat met gemengde gevoelens.

De NGROD zette de laatste jaren heel wat stappen betreffende haar omkadering en werking (digitalisering, [nieuw pand](#), personeel, [communicatie](#)). Ze was volop in overleg rond (tucht)procedures (o.a. door deelname aan interordevergaderingen en overleg met de Federatie Vrije Beroepen), en werkte mee aan de substantiële herziening van de [Code](#). Via de vele contacten met de collega's in het veld en de stakeholders werd door de NGROD een vinger aan de pols gehouden en werden vele diergeneeskundige dossiers opgevolgd. Het netwerk van de Vlaamse dierenartsen werd gevoelig uitgebreid en de maatschappelijke rol en de diergeneeskundige standpunten werden assertief kenbaar gemaakt, o.a. in aanwezigheid van de ministers Peeters, [Weyts](#) en [De Block](#). Dit gebeurde steeds vanuit de overtuiging dat de NGROD als hefboom moet dienen om respect af te dwingen onder én voor dierenartsen om zo een voor het beroep nuttige en duurzame stempel te drukken. Pas later zal blijken of de vele inspanningen inderdaad het positieve effect ressorteerden maar ik ben overtuigd van wel. Alles kan uiteraard beter maar er werd keihard, vol overtuiging én met een duidelijke visie gewerkt.

Als voorzitter kon ik niet voorkomen dat de NGROD terecht kwam in een malaise. Interne disputen wogen op de werking en slagkracht. De onbewezen (!) maar kwetsende en schadende verdachtmakingen die aanhoudend werden verspreid, waren onmogelijk te counteren. Het stilzwijgen van de NGROD, ingegeven door de discretieplicht van de raadsleden, werd door sommige collega's gezien als een schuldbekenenis. Als persoon leerde ik dat je als burger, collega en mens kritisch moet omgaan met eenzijdige informatie en dat je collega's die verantwoordelijkheid (durven) opnemen, moet (willen) vertrouwen. Heel veel staat en valt daarmee.

Dat de regionale dierenartsenverenigingen floreren, de professionalisering zich doorzet, dierenartsenpraktijken, -centra en dierenklinieken op- en uitgebouwd worden, dierenartsen in de media om hun mening gevraagd worden, ... stemt me zeer hoopvol. Ik zie veel positieve signalen zoals de interacties tussen collega's via de sociale media, debatten die de belangrijke thema's niet langer uit de weg gaan, leuke congressen en boeiende meetings, goede contacten met de overheid, bevoegde ministers en stakeholders De bedreigingen, en die zijn er uiteraard ook nog steeds, kunnen door samenwerken worden omgebogen tot opportuniteiten. Ik ben er van overtuigd dat de NGROD, financieel gezond, vanuit een nieuw pand met veel uitstraling en met een uitgebreider netwerk, nu beter dan vroeger in staat is daaraan bij te dragen en zo de dierenartsen een toekomst én het respect te bieden dat ze verdienen. Dat het nieuwe huis van de Orde nu al gebruikt wordt als een ontmoetingsplaats voor de Vlaamse dierenartsen is zonder meer fantastisch.

Ik wil iedereen waarmee ik de laatste zes jaar heb samengewerkt uitdrukkelijk bedanken. Het was een leerzame, boeiende, heel drukke en soms zeer moeilijke tijd. Zonder de Bureau-collega's en de collega-raadsleden die me voluit steunden, zonder de magistraten en de loyale NGROD-medewerkers, zonder de vele constructieve en aangename collega's, oud-raadsleden en oud-voorzitters én zonder de onvoorwaardelijke steun van het thuisfront, had ik het voorzitterschap niet volgehouden.

Om af te sluiten, wens ik mijn opvolger samen met zijn/haar ploeg heel veel wijsheid, inzicht, visie, energie en weerbaarheid toe, en ieder van jullie, beste collega's, heel veel professioneel succes, familiaal geluk en een goede gezondheid.

Confraternele groeten,

Prof. dr. Sarne De Vliegheer

